

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Strona pozwana: 3 M Italia Spa

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada zwalczania nadużycia prawa w sprawach podatkowych, tak jak została ona zdefiniowana w wyrokach z dnia 21 lutego 2006 r. w sprawie C-255/02 Halifax i in., Zb.Orz. s. I-1609 oraz z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie C-425/06 Part Service, Zb.Orz. s. I-897, stanowi podstawową zasadę prawa wspólnotowego wyłącznie w zakresie podatków zharmonizowanych i w sprawach uregulowanych normami wtórnego prawa wspólnotowego czy też rozciąga się, jak przypadki nadużycia podstawowych swobód, na sprawy z zakresu podatków niezharmonizowanych, takich jak podatki bezpośrednie, gdy przedmiotem opodatkowania są transgraniczne operacje gospodarcze, takie jak nabycie przez spółkę praw do czerpania korzyści z akcji innej spółki mającej siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
- 2) Abstrahując od odpowiedzi na poprzednie pytanie, czy istnieje interes o znaczeniu wspólnotowym w przewidzeniu przez państwa członkowskie odpowiednich instrumentów walki z unikaniem opodatkowania w zakresie podatków niezharmonizowanych; czy takiemu interesowi stoi na przeszkodzie niestosowanie — w ramach środka abolicji podatkowej — zasady nadużycia prawa uznanej także jako reguła prawa krajowego i czy w takim przypadku występuje naruszenie zasad wynikających z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej?
- 3) Czy z zasad, które regulują rynek jednolity, można wywieść zakaz przewidzenia — poza nadzwyczajnymi środkami polegającymi na całkowitym zrzeczeniu się roszczenia podatkowego — nadzwyczajnego środka w zakresie zakańczania sporów podatkowych, którego zastosowanie jest ograniczone w czasie i uzależnione od zapłaty tylko części należnego podatku, i to znacznie niższej od pełnej kwoty tego podatku?
- 4) Czy zasada niedyskryminacji i uregulowanie w zakresie pomocy państwa stoją na przeszkodzie systemowi zakańczania sporów podatkowych, o który chodzi w niniejszej sprawie?

- 5) Czy zasada skutecznego stosowania prawa wspólnotowego stoi na przeszkodzie nadzwyczajnemu uregulowaniu proceduralnemu ograniczonemu w czasie, które usuwa kontrolę zgodności z prawem (a w szczególności kontrolę prawidłowej wykładni i stosowania prawa wspólnotowego) przez sąd orzekający w ostatniej instancji, na którym spoczywa obowiązek przedłożenia Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej pytań prejudycjalnych dotyczących ważności i wykładni?

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 7 lipca 2010 r. w sprawie T-60/09 Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), druga strona w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą OHIM: Stabilator sp. z o.o., wniesione w dniu 23 sierpnia 2010 r. przez Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH

(Sprawa C-418/10 P)

(2010/C 288/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH (przedstawiciele: adwokaci A. Zinnecker i S. Müller)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Stabilator sp. z o.o.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie T-60/09;
- wydanie wyroku kończącego postępowanie w sprawie, uwzględniając żądania wnoszącej odwołanie przedstawione przez nią w pierwszej instancji;
- ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i skierować sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd;

— obciążenie kosztami drugiej strony postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Wnosząca odwołanie podnosi, po pierwsze, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku jest wewnętrznie sprzeczne: Sąd uznaje z jednej strony, że Izba Odwoławcza ograniczyła się do zbadania, jakiego rodzaju przedsiębiorstwa oferują sporne towary i usługi, a w konsekwencji mogła popełnić błąd w ocenie przy określaniu kręgu tych przedsiębiorstw w wyniku zbyt zawężającej interpretacji wykazu towarów i usług zarejestrowanego dla wcześniejszego znaku towarowego spowodowanej postrzeganiem owych towarów i usług jako całości. Po drugie, stwierdza on, że kwestia, czy Izba Odwoławcza popełniła błąd w ocenie, może zostać rozstrzygnięta jedynie po przeprowadzeniu analizy „ustaleń Izby Odwoławczej dotyczących każdego z towarów i każdej z usług, dla których dokonano zgłoszenia” i podejmuje następnie takie badanie, mimo że nie zostało ono przeprowadzone przez Izbę Odwoławczą, dochodząc do wniosku, że Izba Odwoławcza nie popełniła błędów w ocenie. Ta niespójność działa na niekorzyść wnoszącej odwołanie, ponieważ Sąd w ramach przeprowadzanych przez niego szczegółowych porównań zawsze odwołuje się ostatecznie do „całościowego porównania” dokonanego przez Izbę Odwoławczą na podstawie rodzajów działalności, prowadząc w konsekwencji również w tym zakresie do zawężającej interpretacji wykazu towarów i usług objętych wcześniejszą rejestracją.
- 2) Po drugie, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ, opierając się na całościowym porównaniu dokonanym przez Izbę Odwoławczą na podstawie rodzajów działalności, w ramach każdego przeprowadzonego przez niego szczegółowego porównania zawężająco interpretuje wykazy towarów i usług kolidujących ze sobą znaków i w rezultacie wypacza treść tych wykazów i okoliczności, które należy z nich wywieść, takie jak charakter, przeznaczenie, sposób używania i adresaci danych towarów lub usług.
- 3) Po trzecie, wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył art. 65 rozporządzenia nr 207/2009 i regulamin postępowania, a w szczególności wspólnotową zasadę prawa do bycia wysłuchanym, która znajduje wyraz we wspomnianych przepisach, uznając niektóre z przedłożonych mu dokumentów za niedopuszczalne, mimo że wnosząca odwołanie nie mogła się na nie powołać w postępowaniu przed OHIM, ponieważ nie mogła przewidzieć, że OHIM dokona porównania towarów i usług zamieszczonych na wykazach w sposób całościowy, a nie szczegółowy.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 23 sierpnia 2010 r. — Söll GmbH przeciwko Tetra GmbH

(Sprawa C-420/10)

(2010/C 288/43)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Söll GmbH

Strona pozwana: Tetra GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dla zaklasyfikowania produktu jako „produktu biobójczego” w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 98/8/WE⁽¹⁾ konieczne jest bezpośrednie biologiczne lub chemiczne oddziaływanie tego produktu na sam organizm szkodliwy w celu jego zniszczenia, odstraszenia, unieszkodliwienia, zapobiegania szkodom lub zwalczania w inny sposób, czy też wystarczające jest w tym względzie już pośrednie oddziaływanie na organizm szkodliwy?
- 2) Jeżeli Trybunał uzna, że dla zaklasyfikowania produktu jako „produktu biobójczego” w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 98/8/WE wystarczające jest już pośrednie biologiczne lub chemiczne oddziaływanie produktu na organizm szkodliwy: Jakie wymogi powinno spełniać pośrednie oddziaływanie produktu na organizm szkodliwy, aby uznać ten produkt za „produkt biobójczy” w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 98/8/WE, czy też wystarczające jest jakiegokolwiek pośrednie oddziaływanie dla uzasadnienia właściwości biobójczych produktu?

⁽¹⁾ Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123, s. 1).